

فصلنامه رسوب و سنگ رسوبی

سال دوه - شماره ششم - پاییز ۱۳۸۸ | صفحه (۷۲-۶۳)

Journal of Sediment and Sedimentary Rock

محیط رسوبی و چینه نگاری سکانسی بخش های ۳، ۴ و ۵ سازند میلا در ناحیه حسنکدرا، البرز میانی^۱

هانیه کریمی حسینی^۱، یعقوب لاسمی^۲ و داود جهانی^۳

۱- پژوهشگاه صنعت نفت، پژوهشکده اکتشاف و تولید

۲- عضو هیات علمی گروه زمین‌شناسی دانشگاه تربیت معلم

۳- عضو هیات علمی گروه زمین‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

پنجه:

بخش های ۳، ۴ و ۵ سازند میلا (کامبرین میانی- اردوبیسین زیرین) در برش حسنکدرا حدود ۱۲۰ متر ضخامت دارد و به طور عمده از سنگ های کربناته و آواری تشکیل شده اند. بررسی های صحرایی و میکروسکوپی این سازند نشان می دهد که بخش ۳ به طور عمده از رخساره های کربناته و آواری دریای کم عمق، بخش ۴ از رخساره های قاره ای و بخش ۵ نیز از رخساره های آواری مربوط به دریای عمیق تشکیل شده اند. بررسی چینه نگاری سکانسی بخش های ۳، ۴ و ۵ سازند میلا به شناسایی سه سکانس رسوبی (سیکل دسته سوم) انجامیده است.

واژه های کلیدی: رخساره، محیط رسوبی، سازند میلا، چینه نگاری سکانسی، کامبرین و اردوبیسین

Depositional environment and sequence stratigraphy of Milla Formation in Hasanakdar area, Central Alborz

Abstract:

The 3rd, 4th and 5th stratigraphic members of the Milla Formation (Middle Cambrian - Lower Ordovician) are about 120 m thick in the Hasanakdar section and mainly are composed of carbonate and clastic successions. Field and microscopic investigations of this formation have shown that member 3 is mainly comprised of shallow marine mixed carbonate and clastic facies; member 4 is attributed by continental facies and member 5 is mainly marked by a set of deep sea clastic facies. Sequence stratigraphic analysis of the 3rd, 4th and 5th stratigraphic members led to recognition of 3 depositional sequences (third-order cycles).

Key words: facies, Depositional environment, Milla Formation, sequence stratigraphy, Cambrian and Ordovician

۱- مقدمه:

در این بررسی، حداقل اندازه ماتریکس $0/06$ میلی متر در نظر گرفته شده است. به منظور مطالعه چینه‌نگاری سکانسی رسوبات سازند میلا از روش چینه‌نگاری سکانسی برای رخنمون‌ها استفاده شده است (Van wagoner, et al., 1990).

۲- چینه‌شناسی سازند میلا در نامیه مورد مطالعه:
 سازند میلا در مقطع چینه‌شناسی مورد مطالعه در شرق روستای حسنکدر مختصات $36^{\circ}04'$ عرض شمالی و $51^{\circ}18'$ طول شرقی قرار دارد و در فاصله ۴۱ کیلومتری شمال غربی شهرستان کرج قرار شده است (شکل ۱). حد زیرین سازند میلا توسط یک لایه مارنی زرد رنگ بر روی کوارتیر رأس مشخص می‌شود. مرز بالایی سازند میلا با سازند جیرود به صورت یک ناپیوستگی فرسایشی است. سازند میلا در ناحیه حسنکدر از پنج بخش به شرح زیر تشکیل شده است (شکل ۱).

۱- بخش ۱ به ضخامت 282 متر بوده و به طور عمده در برگیرنده

سنگ آهک دولومیتی و دولومیت‌های ضخیم لایه است.

۲- بخش ۲ به ضخامت 89 متر بوده و به طور عمده از تناب سنگ آهک نازک لایه و شیل ساخته شده است.

۳- بخش ۳ دارای $34/5$ متر ضخامت بوده، در برگیرنده تنابی از سنگ آهک ضخیم تا متوسط لایه خاکستری حاوی خرده‌های اسکلتی تربیلوبیت، اکینوردم و برآکیوپود و خرده‌های غیر اسکلتی آنکوئید با ماسه سنگ خاکستری رنگ گلوکونیت‌دار و شیل‌های

ناحیه مورد مطالعه در حوضه البرز میانی واقع در 55 کیلومتری شمال غربی شهرستان کرج مشرف به روستای حسنکدر قرار دارد.

بهترین مسیر برای دسترسی به ناحیه مورد نظر راه اصلی کرج - چالوس است. در ناحیه مورد مطالعه به تقریب توالی کاملی از رسوبات پرکامبرین پسین تا اوایل ترشیاری وجود دارد. پیوستگی این توالی رسوبی به خصوص در مورد رسوبات پالئوزوئیک و مزوژوئیک بیشتر به چشم می‌خورد. این توالی‌ها به واسطه عملکرد گسل مشا - فشم در جنوب و گسل طالقان در شمال در میان سازند کرج قرار دارند. هدف از این مطالعه بررسی رخساره‌ها و محیط رسوبی بخش‌های ۳ و ۴ و ۵ سازند میلا در البرز مرکزی است؛ از این رو رخنمون مناسبی در ناحیه حسنکدر انتخاب و مورد مطالعه قرار گرفت.

۲- روش مطالعه:

به منظور تعیین رخساره و محیط رسوبی سازند میلا، بررسی‌های صحرایی و مطالعه 125 مقطع نازک میکروسکوپی به صورت کیفی و کمی صورت گرفت. در این مطالعات هر یک از عناصر اسکلتی، غیر اسکلتی، سیمان و ماتریکس موجود در نمونه‌ها شناسایی و نسبت درصد آن‌ها تعیین گردید. برای مطالعه سنگ‌های آهک از طبقه‌بندی دانهام (Dunham, 1962) و برای مطالعه ماسه سنگ‌ها از طبقه‌بندی فولک (Folk, 1974) استفاده شده است.

شکل ۱- مسیر دسترسی به مقطع و دور نمایی از برش حسنکدر که در آن بخش‌های ۱ (M1)، ۲ (M2)، ۳ (M3)، ۴ (M4) و ۵ (M5) سازند میلا نشان داده شده است (دید به سمت شرق).

زمینه میکریت پراکنده هستند (شکل ۲B) و هم چنین در این رخساره خرده های اسکلتی اکینودرم و تریلوپیت نیز دیده می شوند.

۳- رخساره L₃: پکستون اسکلت دار ماسه ای (Sandy skeletal packstone)

اجزای این رخساره دارای خرده های اسکلتی از قبیل اکینودرم و تریلوپیت و دانه های ماسه ای است. میکروپیال فیلامنت نیز در این (Kennard and James, 1986).

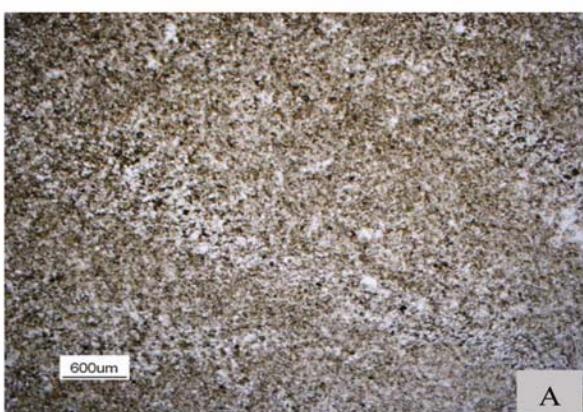
فابریک در این رخساره گل پشتیبان می باشد (شکل ۲C).

۴- رخساره B₁: گرین ستون خارپوست دار (Echinoderm grainstone) این رخساره شامل خرده های اسکلتی اکینودرم، تریلوپیت است و دانه های ماسه که در این رخساره ۵ درصد است. این رخساره دارای فابریک دانه پشتیبان است (شکل ۲D).

۵- رخساره B₂: گرین استون خارپوست دار اینتراکلسی (Intraclast echinoderm grainstone)

این رخساره شامل خرده های اسکلتی، اینتراکلسی و ماسه است. خرده اسکلتی به طور غالب اکینودرم (۴۰ درصد) بوده اما خرده اسکلتی تریلوپیت و برآکیوپود نیز به مقدار کمتر مشاهده شده است و خردۀ غیر اسکلتی غالباً اینتراکلسیهای با فراوانی ۱۰ درصد می باشد (شکل ۲E).

۶- رخساره B₃: گرین ستون اسکلت دار آنکوئیدی (Oncoid Skeletal grainstone) این رخساره شامل آنکوئید، خرده های اسکلتی، گلوکونیت و ماسه است (شکل ۲F). هسته بیشتر آنکوئیدها خرده های تریلوپیت است و اندازه آن ها ۰/۵ میلی متر و قابل مشاهده با چشم غیر مسلح هستند.

A

خاکستری تیره می باشد.

۴- بخش ۴ به ضخامت ۴/۷/۵ متر دربرگیرنده تنابی از ماسه سنگ متوسط تا ضخیم لایه سبز مایل به خاکستری گلوکونیت دار با کنگلومرای صورتی رنگ مایل به قهوه ای توده ای حاوی خردۀ فسیلی است. ماسه سنگ ها دارای لایه بندی مورب می باشد.

۵- بخش ۵ به ضخامت ۳/۸ متر بوده و دربرگیرنده تنابو شیل خاکستری تا سیاه رنگ متورق و شیل مدادی با ماسه سنگ دارای لایه بندی نازک و سنگ آهک است. در بین لایه های شیل توده هایی از بازالت بیرون زدگی دارند.

۴- ۱- شرح رخساره های بخش ۳ سازند میلا

رخساره های بخش ۳ در دو گروه اصلی آواری و کربناته قرار می گیرند.

الف) رخساره های کربناته

رخساره های کربناته در دو گروه لاگون (L) و سد (B) قرار می گیرند که از ساحل به سمت دریا به شرح زیر هستند:

۱- رخساره L₁: مادستون سیلیتی (Silty mudstone)

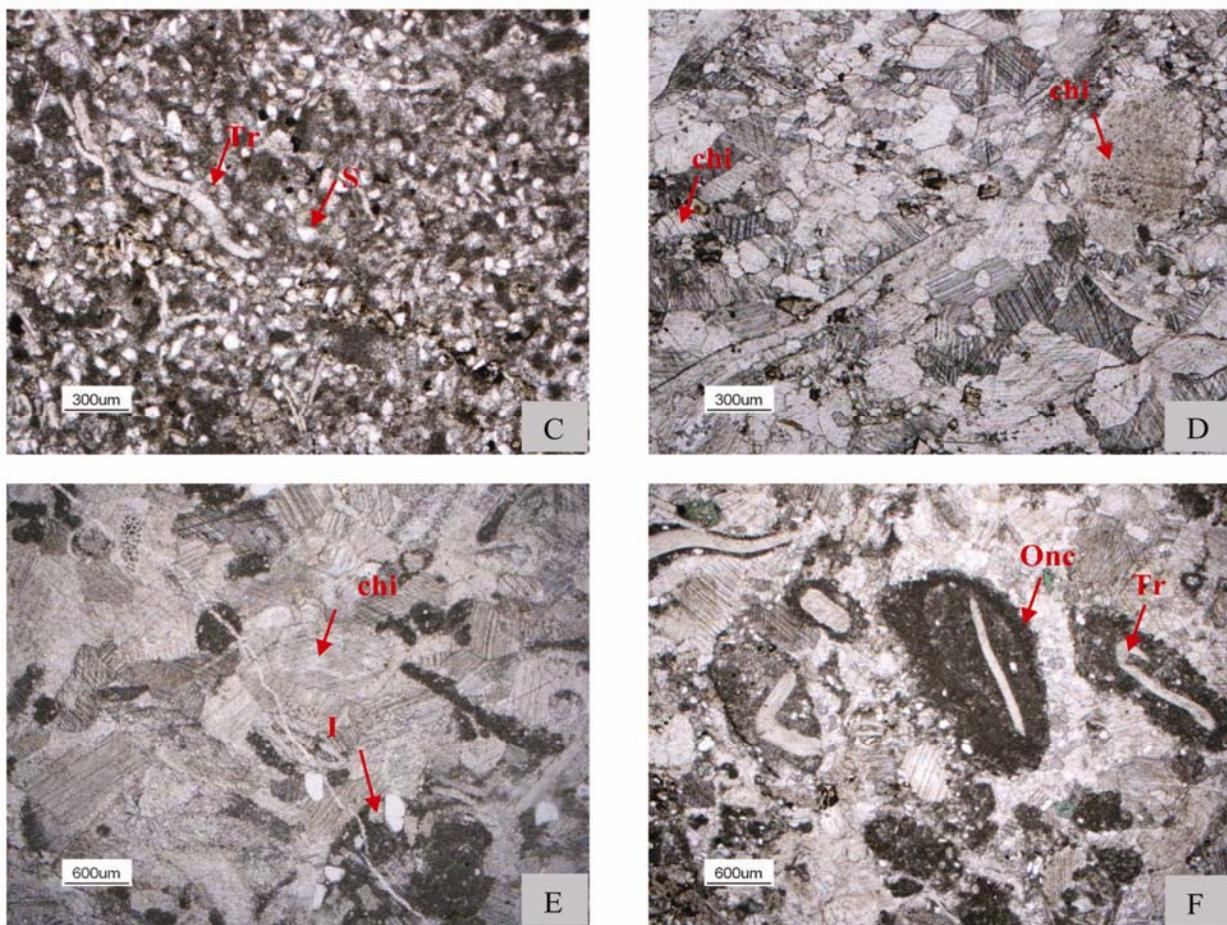
این رخساره لایه نازک است و دارای فابریک لامینه ای است. در برخی از نمونه ها به دلیل فعالیت موجودات لایه بندی ها بهم ریخته است اندازه دانه ها بسیار ریز است و بجز ذرات سیلیت و میکا و کانی های اوپاک دیگر اجزا قابل تشخیص نیستند (شکل ۲A).

۲- رخساره L₁: وکستون پلوئیدی اسکلت دار سیلیتی (Silty skeletal peloidal wackestone)

این رخساره شامل مخلوطی از دانه های پلوئیدی است که تا حدودی دولومیتی شده اند، کوارتز در حد سیلیت (۵ درصد) که در

B

شکل ۲-۲- A- رخساره مادستون سیلتی در عکس آشفتگی زیستی به صورت لکه های روشن و تیره دیده می شود. (نور طبیعی)

B- رخساره وکستون پلوئیدی اسکلت دارسیلتی در عکس خرده تریلوپیت (Tr) و پلوپید (Pel) نشان داده شده است (نور پلازمازیه)

C- رخساره پکستون اسکلت دارماسه ای در عکس خرده تریلوپیت (Tr)، ماسه (S) نشان داده شده است (نور پلازمازیه)

D- رخساره گرین ستون خارپوست دار در عکس کربنیپید (chi) نشان داده شده است (نور پلازمازیه)

E- رخساره گرین ستون خارپوست دار ایتراکلسیتی در عکس خرده کربنیپید (chi)، ایتراکلسیت (I) نشان داده شده است (نور پلازمازیه)

F- رخساره گرین ستون اسکلت دار آنکوئیدی در عکس خرده آنکوپید (Onc) با هسته تریلوپیت (Tr) نشان داده شده است (نور طبیعی).

ب) رخساره های آواری
خرده های چرت و به مقدار کمتری خرده های کربناته را شامل می شود. فلدسپات پتاسیم در حدود ۲ درصد و سیمان بین دانه ها کلسیتی است. در بعضی از نقاط می توان دولومیت های رومبوند نیز مشاهده کرد. جورشدگی خوب و دانه ها نیمه زاویه دارند.
شکل (۳A).

۸- رخساره C₂: کلک لیتیت (Calclithite)

این رخساره ۴ درصد کل توالی رخساره های تخریبی را تشکیل می دهد. خرده سنگ های این رخساره به طور عمده کربناته هستند که بیشتر به صورت خرده های اسکلتی مانند تریلوپیت و اکینوردرم

رخساره های آواری در برگیرنده ماسه سنگ و شیل است که در بررسی های چینه شناسی ماسه سنگ ها ۲۰-۲۵ درصد و شیل ها ۶۰ درصد کل ستون چینه شناسی را تشکیل می دهند. رخساره های یاد شده به شرح زیر هستند.

۷- رخساره C₁: ساب لیت آرنیت (Sublitharenite)

این رخساره ۴ درصد کل توالی رخساره های تخریبی را تشکیل می دهد و اجزای تشکیل دهنده آن کوارتز با فراوانی ۶۵ درصد و اکثرًا دارای خاموشی مستقیم، خرده سنگ های طور غالب

می شوند (Gonzalez, 1995) و نشان دهنده محیط پر انرژی هستند. همچنین دانه های ماسه نیمه گرد شده و فقدان کانی های تبخیری از دیگر عوامل نشان دهنده انرژی بالای محیطی است و با توجه به خرددهای اسکلتی و گردشگی اینترالکلست ها محیط تشکیل این گروه رخساره را می توان سد نام برد. این رخساره مشابه تپه های زیر دریایی قدیمی و عهد حاضر است که در پلت فرم کربناته تشکیل می شود (Markello and read 1981).

رخساره های ساب لیت آرنیت و چرت آرنیت به دلیل فراوانی دانه های پایدار مثل کوارتز، چرت و گلوکونیت نشان دهنده جابجایی زیاد در محیط رسوی هستند. این رخساره ها به احتمال زیاد در بخش کم عمق دریا در زمان پایین بودن سطح دریا تشکیل شده اند. رخساره کلک لیتایت به دلیل بلوغ ترکیبی کم نشان دهنده رسوی گذاری سریع در محیط رسوی است. این رخساره به احتمال زیاد در محیط دشت ساحلی اباشته شده است و نشان دهنده پسروی کوتاه مدت دریاست.

۴-۳- شرح رخساره های بخش ۴ سازند میلا

بخش ۴ سازند میلا از رسوبات آواری تشکیل شده است و به دو دسته رخساره های A (کنگلومرا) و B (ماسه سنگ) تقسیم می شود.

۱- رخساره A: کنگلومرایی الیگومیکتیک آهکی (Oligomictic Conglomerate)

این رخساره با رنگ صورتی بر روی زمین مشخص می شود قطر متوسط قطعات تشکیل دهنده آن ۲ سانتی متر است؛ قطر بزرگ این دانه ها سبب شده تا در مقاطع میکروسکوپی قابل شناسایی نباشند. عمدۀ قطعات تخریبی کربناته کنده شده از بخش ۳ میلا هستند، دیگر قطعات تخریبی که شامل درصد کمتری است، دارای دانه های ماسه، کوارتز، چرت، خرددهای کربناته است (شکل ۳D).

۱- رخساره B: ماسه سنگ گلوکونیتیک ساب لیت آرنیت (Glaconitic sublith arenite)

فراوانی کانی گلوکونیت در حدود ۲۰ درصد است و بقیه خرددهای تشکیل دهنده را کوارتز تک بلوری و خرددهای چرت تشکیل می دهند. اندازه دانه ها از ریز تا درشت تغییر می کنند، جورشدگی و گردشگی دانه ها خوب است. برخی از دانه ها به علت فشردگی و گردشگی دانه ها خوب است. سیمان ظاهری زاویه دارند. فلدسپات ها بسیار

مشاهده می شوند. از دیگر خردده سنگ های قابل ذکر چرت ها هستند که در حدود ۵-۱۰ درصد فراوانی دارند. کوارتز در این رخساره تک بلور و بسیار دانه ریز تا دانه ریز و نیمه زاویه دار تا نیمه گردشده است و هم چنین خاموشی موجی و گاهی مستقیم، جور شدگی متوسط و از نظر مچوریتی بافتی، مچور است سیمان در این رخساره کلیست است که در بعضی نقاط دارای دولومیت های رومبئیتر زوندار آهendar است (شکل ۳B).

۹- رخساره C₃: چرت آرنیت (Chertarenite)

در این رخساره خردده سنگ ها دارای چرت با فراوانی ۷۰ درصد و گلوکونیت با فراوانی ۵-۱۰ درصد است. کوارتزها بسیار دانه ریز و نیمه زاویه دار و از نظر مچوریتی بافتی مچور هستند (شکل ۳C).

۱۰- (فساره شیل) (Shale)

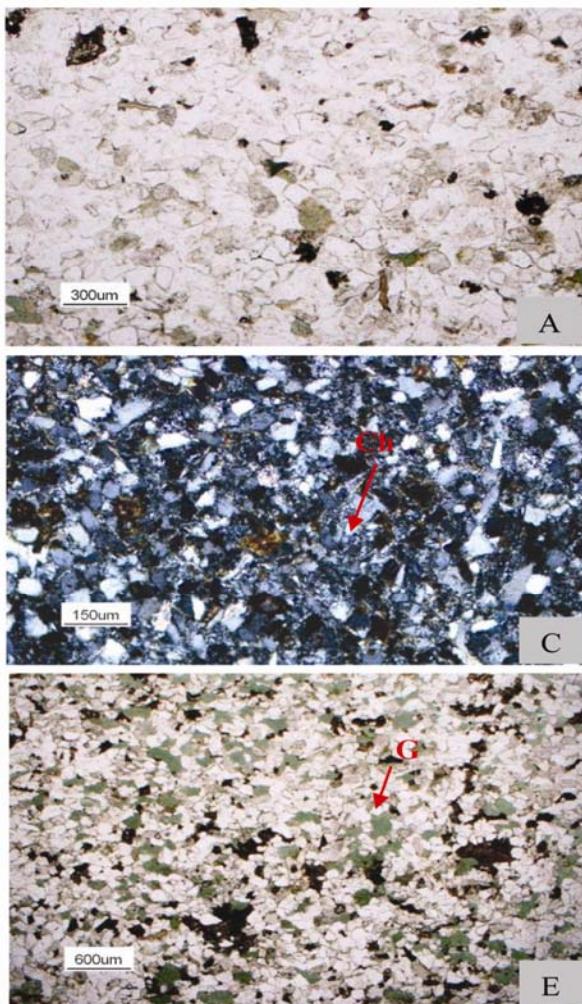
شیل ها در بخش ۳ سازند میلا در تناب و با سنگ آهک و یا ماسه سنگ دیده می شود رنگ شیل ها در مقطع مورد مطالعه بیشتر سبز تیره بوده است و در آن آثار فسیلی به چشم نمی خورد.

۴-۲- تفسیر محیط رسوی بخش ۳ سازند میلا

با توجه به این که پلولیدها در محیط های کم عمق با انرژی پایین پلت فرم های کربناته شکل می گیرند و در این رخساره مقدار پلولیدها حدود ۸-۷ درصد است و بین دانه های پلولید را گل پرکرده است می توان رخساره را متعلق به محیط لagonی دانست. البته در این رخساره خرددهای اسکلتی اکینودرم و تریلوبیت هم دیده می شود که فسیل های دریایی هستند و می توانند در موقعیتی که دریا توفانی بوده است به وسیله کانال ها وارد لagon شده باشند (Flugel, 2004). درصد کم فسیل های دریایی در این نهشته ها بیانگر محدود تا نیمه محدود بودن لagon است و همراه بودن خرددهای اسکلتی و آشفتگی زیستی بیانگر تشکیل رسوبات در محیط آرام است (Elrick & Read, 1991).

محیط سدی محیطی متتشکل از تپه های ماسه ای کربناته است که به دلیل پوشیده بودن از آب های کم عمق در معرض امواج شدیدی قرار دارد. هرچه گردشگی و جور شدگی کمتر و میزان گل بیشتر شود گواه کاهش شدت اثر امواج یا افزایش عمق آن و دور شدن از کمربند سدی است. آنکوئیدها به طور عمده در شرایط انرژی متوسط در مکان های تشکیل اثیدها تشکیل

رودخانه‌ای نهشته شده است. فراوانی دانه‌های پایدار کوارتز، چرت و گلوكونیت نشان می‌دهند که این رسوبات در محیط پر انرژی ساحلی نهشته شده است. تحرک زیاد و جابجایی دائمی به فراوان شدن دانه‌های پایدار انجامیده است. رخساره کنگلومرای آهکی الیگومیکتیک وهم چنین ماسه‌سنگ کلک لیتیت که اجزاء آن‌ها به طور عمده از بخش ۳ سازند میلا منشاء گرفته‌اند نشان دهنده جابجایی کم آن‌ها است. این رخساره‌ها توالی عمودی به بالا ریزشونده ایجاد کرده‌اند. رنگ صورتی تا قهوه‌ای روشن نشان می‌دهد، به احتمال زیاد این رسوبات در محیط رسوبی رودخانه‌ای (بریده بریده/ مناندری) نهشته شده‌اند (Petit et al., 2005).

شکل-۳- A- رخساره ساب لیت آرنیت (نور طبیعی) B- رخساره کلک لیتیت (نور طبیعی)-C- رخساره چرت آرنیت در عکس چرت (Ch) نشان داده شده است (نور پلاریزه) D- عکس ماکروسکوپی از رخساره کنگلومرای الیگومیکتیک آهکی E- رخساره گلوكونیتیک ساب لیت آرنیت در عکس کوارتز و گلوكونیت (G) دیده می‌شود (نور طبیعی) F- عکس های میکروسکوپی از رخساره کلک لیتیت گلوكونیتی، به خرده های کربناته لالهوش آواری (chi)، گلوكونیت (G) و کوارتز آواری توجه شود(نور پلاریزه).

کم و سریسیتی شده‌اند و سیمان بین دانه‌ها کلسیت است (شکل ۳E).

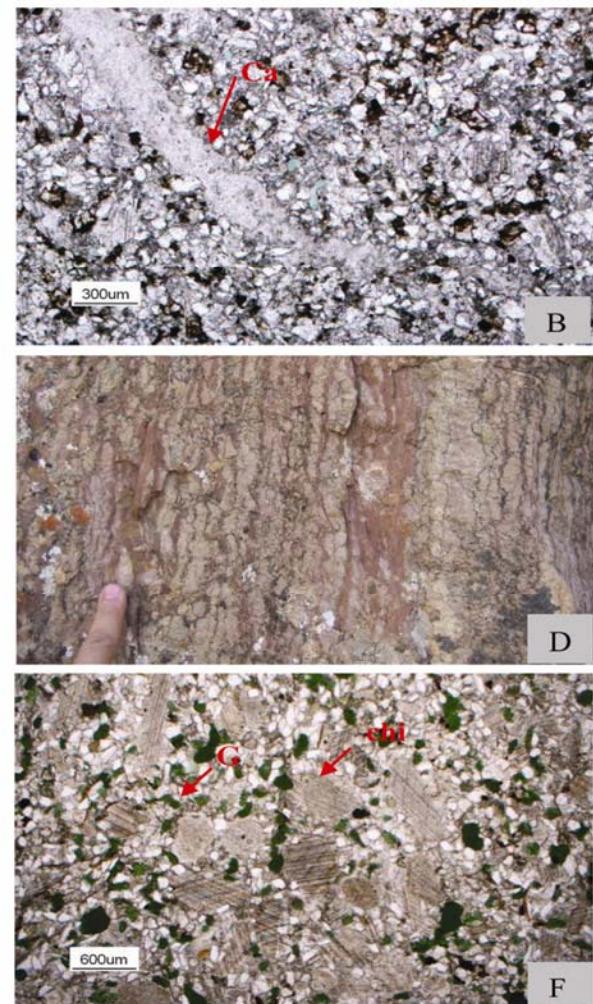
۲- رخساره B₂: ماسه سنگ کلک لیتیت/کلک لیتیت گلوكونیتی

(Calclithite / Glauconitic) Calclithite

خرده سنگ‌های آهکی، غالباً خرده‌های اسکلتی تخریبی / آواری از قبیل کرینوئید، تریلوبیت و برآکیوپود، دانه‌های اصلی این رخساره هستند (شکل ۳F) در برخی نمونه‌ها گلوكونیت، کوارتز و خرده‌های چرت بیش از ۱۰ درصد دانه را تشکیل می‌دهد.

۴- تفسیر محیط رسوبی رخساره‌های آواری بخش ۴ سازند میلا

بررسی های صحرایی و میکروسکوپی نشان می‌دهند که رسوبات آواری بخش ۴ سازند میلا در محیط‌های دریایی کم عمق و

شکل-۴-۱- عکس های میکروسکوپی از رخساره وکستون اسکلتی سیلتی. (نور پلاریزه) B- عکس ماکروسکوپی کنگلومرات خاکستری، در بخش ۵ که قطعات آن متعلق به بخش ۳ است. C- عکس های میکروسکوپی از رخساره ماسه سنگی کالک لیتیت در عکس خرده سنگ اسکلتی وانحلال فشاری دیده می شود. (نور طبیعی) D- تصویری از ماسه سنگ خاکستری مایل به سبز با طبقه بندی مورب که در شکل جهت لایه ها نشان داده شده است. E- عکس میکروسکوپی از رخساره سد آرنیت گلوکونیتی، در عکس خرده برآکیوپد، ودانه های گلوکونیت دیده می شوند (نور پلاریزه) F- عکس ماکروسکوپی از رخساره شیلی بخش ۵ میلا.

این سکانس کامل نیست، در حدود ۴۵ متر ضخامت دارد و از لایه های ماسه سنگی آهکی و کربنات های دریایی کم عمق (دسته رخساره ای HST) ساخته شده است. دسته رخساره ای TST این سکانس همانند ناحیه شهمیرزاد و تویه دروار (اسمی، ۱۳۷۹) متعلق به بخش بالایی عضو ۲ سازند میلا است، مرز بالایی این سکانس ناپیوستگی فرسایشی است. در این سکانس رخساره های آهکی نشان دهنده پیشروی دریا و ماسه سنگ ها بیانگر پیشروی دریا است که با هم چرخه های کوچک پیشروند ساخته اند. بخش بالایی سکانس احتمالاً به دلیل فرسایش حفظ شده است.

۲-۵- سکانس رسوبی ۲

ضخامت این سکانس ۴۷/۵ متر است و مرز زیرین آن ناپیوستگی فرسایشی است. ماسه سنگ کوارتز آرنیتی گلوکونیتی پیشروند که با سنگ های کلسی آواری درشت دانه دنبال می شود، نشان دهنده ناپیوستگی فرسایشی پیش از رسوبگزاری بخش ۴ سازند میلا است. رخساره های کلسی آواری درشت دانه از تخریب بخش های قدیمی تر به هنگام پایین افتادن سطح آب دریا (Lowstand) و بالا آمدگی ناشی از گسترش پوسته قاره ای و احتمالاً پدید آمدن ریفت پالتوتیس ایجاد شده اند. این رسوبات به سمت بالا ریز شونده هستند، و در واقع عمیق ترین رخساره که شامل، ماسه سنگ دانه ریز گلوکونیت دار همراه با آشفتگی زیستی است، بیشترین پیشروی آب دریا را نشان می دهد و پس از آن دسته

۶-۴- تفسیر محیط رسوبی رخساره های آواری بخش ۵ سازند میلا بررسی های میکروسکوپی و شواهد صحرایی نشان می دهد که بخش ۵ سازند میلا در محیط ژرف دریا نهشته شده است. ساخت دانه بندی تدریجی، چرخه های ناقص بوما و مرز ناگهانی ماسه سنگ ها با شیل های ورقه ای تیره رنگ و همچنین مرز ناگهانی کنگلومرا آهکی با شیل های تیره رنگ نشان می دهد که این رخساره ها با جریان های توربیدیتی از بخش کم ژرف ای محیط رسوبی به ناحیه ژرف حمل شده اند. رخساره های بخش های دیگر سازند میلا در دریایی کم ژرف و در پلت فرم رمپ نهشته شده اند. فعالیت های تکتونیکی تشکیل ریفت (کافت) پالتوتیس در آغاز اردویسین به پر شیب شدن بستر و رسوبگذاری بخش ۵ سازند میلا در دریای ژرف انجامیده است (اسمی، ۱۳۷۹). لایه بازالتی در داخل شیل های تیره رنگ نیز به احتمال زیاد وابسطه به ریفت یاد شده است.

۵- پیونگاری سکانس:

هر سکانس از دسته های رخساره ای که با یکدیگر ارتباط ژنتیکی دارند و در وابستگی با افت و خیز سطح نسبی آب دریاها پدید آمده اند، ساخته شده است و دارای تعدادی چرخه رسوبی به سوی بالا کم ژرف شونده پاراسکانس هستند. در برش حسنک در ۳ سکانس رسوبی در بخش های ۳، ۴ و ۵ سازند میلا شناسایی شده است (شکل-۵).

۵-۱- سکانس رسوبی ۱

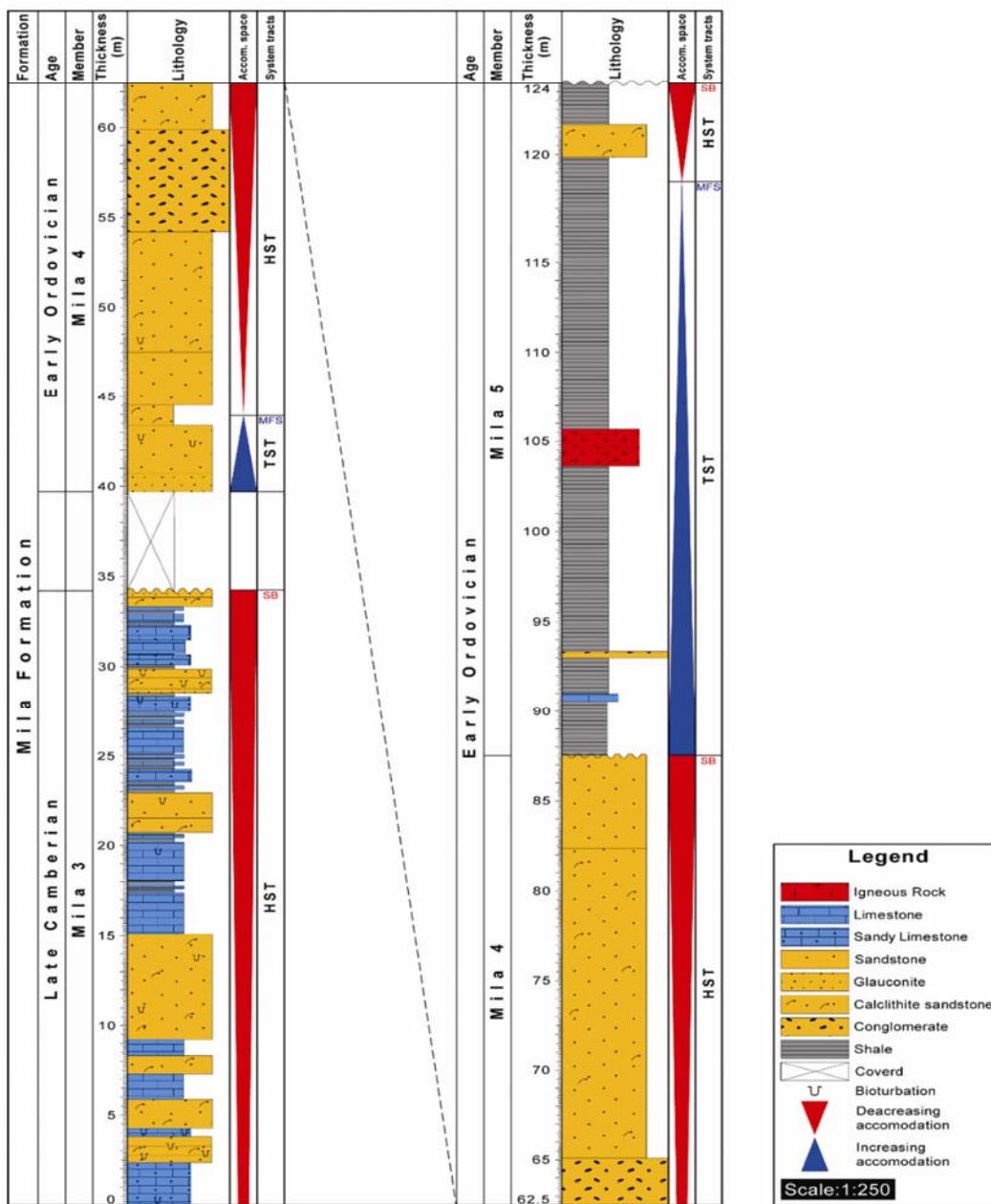
مدیط رسوی و پینه نگاری سکانس بخش های ۳ و ۵...

آن دیده می شود و چرخه های کوچک مقیاس توربیدیتی (سیکل های ناقص بوما) را تشکیل می دهند. رخساره های این بخش که توسط یک لایه شیل تیره رنگ دارای آثار فسیلی نواحی ژرف دریا و رخساره ماسه سنگ با لامینه های مسطح و مورب که در تناب و با شیل دیده می شوند، پایان می یابد (HST). مرز فوقانی این سکانس با کوارتز آرنیت و کنگلومرای کوارنزی سازند جیروود به صورت فرسایشی است.

رخساره ای HST که شامل رسوبات کلسی آواری قاره ای با مرز بالای نابیوسته قرار دارد.

۳-۵- سکانس رسوی ۳

ضخامت این سکانس در حدود ۳۷ متر و شامل بخش ۵ سازند میلا است. بخش پایینی این سکانس را، شیل های تیره رنگ که حاکی از یک عمیق شدگی ناگهانی هستند، تشکیل می دهد. این شیل ها به سمت بالا درشت شونده هستند و همراه با ماسه سنگ هایی که در

شکل ۵- ستون چینه نگاری سکانسی بخش های ۳ و ۵ سازند میلا در برش حسنکدر.

۶-نتیجه گیری:

از مهم ترین نتایج به دست آمده از بررسی های بخش های ۳، ۴ و ۵ میلا می توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱- بخش ۳ سازند میلا به طور عمده از رخساره های آهکی و آواری دریای کم ژرف ساخته شده است و مربوط به بخش بالایی یک سکانس رسوبی است . این بخش در دریای کم عمق یک پلت فرم رمپ نهشته شده است.

۲- بخش ۴ سازند میلا به طور عمده از رخساره های کلسی آواری قاره ای تشکیل شده است و نشان دهنده یک سکانس رسوبی است.

۳- در برش مورد مطالعه رخساره های بخش ۵ سازند میلا به طور عمده تخریبی اند . در محیط ژرف دریا نهشته شده است. مرز ناگهانی ماسه سنگ ها با شیل های ورقه ای تیره رنگ و همچنین مرز ناگهانی کنگلومرا آهکی با شیل های تیره رنگ نشان می دهد که این رخساره ها با جریان های توربیدیتی از بخش کم ژرفای محیط رسوبی به ناحیه ژرف حمل شده اند.

۴- لایه بازالتی که در بخش ۵ سازند میلا دیده شده است در محیط دریابی ساخته شده است و احتمالاً ناشی از فعالیت های کافتی مربوط به پالئوتیس است.

۷- منابع :

لامی، ی.، ۱۳۷۹، رخساره ها، محیط های رسوبی و چینه نگاری سکانسی نهشته سنگ های پر کامبرین بالایی و پالئوزوئیک ایران، سازمان اکتشافات معدنی کشور، ۱۱۰ صفحه.

References:

Dunham, R.J., 1962, Classification of carbonate rocks according to depositional texture. *AAPG Memoir, 1, P.108-121.*

Elrick, M. and Read, J.F., 1991, Cyclic ramp to basin carbonate deposits, Lower Mississippian, Wyoming and Montana: a combined field and computer modeling study. *J. Sediment., 61:1194-1224.*

Flügel, E., 2004, Microfacies of carbonate rocks: analysis, interpretation and application: Berlin; New York: Springer-Verlag, 976P.